
Αθήνα, 1 Δεκεμβρίου 2014

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**Χαιρετισμός προέδρου ΚΕΕ & ΕΒΕΑ, κ. Κωνσταντίνου Μίχαλου,
στο 25^ο ετήσιο συνέδριο *Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ*,
που διοργανώθηκε από το Ελληνο-Αμερικανικό Εμπορικό Επιμελητήριο
στο ξενοδοχείο Athenaeum InterContinental**

«Η φετινή επετειακή διοργάνωση του Συνεδρίου βρίσκει την ελληνική οικονομία σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη καμπή. Μετά από 6 χρόνια ύφεσης, στη διάρκεια των οποίων το ΑΕΠ της χώρας συρρικνώθηκε σχεδόν κατά 25%, η οικονομία δείχνει να κινείται και πάλι σε θετικό έδαφος. Μάλιστα, ο ρυθμός ανάπτυξης 0,7% που επιτεύχθηκε κατά το τρίτο τρίμηνο του έτους ήταν ο υψηλότερος στην Ευρωζώνη και ένας από τους υψηλότερους στην Ε.Ε. των 28.

Όπως αναγνωρίζεται πλέον και από τον διεθνή τύπο, η Ελλάδα κατάφερε να βγει από την ύφεση και είναι πλέον έτοιμη να κάνει το αποφασιστικό βήμα εξόδου από την κρίση.

Ωστόσο, θα είναι τεράστιο λάθος να πιστέψουμε ότι η πορεία από εδώ και πέρα θα είναι εύκολη. Δεν υπάρχει «αυτόματος πιλότος» για την ανάπτυξη. Τώρα, περισσότερο από ποτέ, χρειάζονται σωστές και γενναίες αποφάσεις.

Το μεγαλύτερο «αγκάθι» στην πορεία ανάκαμψης της οικονομίας λέγεται αβεβαιότητα. Παρά το θετικό μήνυμα της αύξησης του ΑΕΠ, η σταθερότητα κάθε άλλο παρά χαρακτηρίζει το εγχώριο κλίμα.

- Η συνεχιζόμενη διελκυστίνδα με την τρόικα.
- Η συζήτηση για τη βιωσιμότητα του χρέους και οι υπαναχωρήσεις των εταίρων, ως προς την περαιτέρω μείωσή του.
- Αλλά και το εκλογικό σκηνικό που έχει στηθεί εδώ και μήνες, με αφορμή την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας...

δημιουργούν ένα περιβάλλον αβεβαιότητας. Ένα περιβάλλον που αποτελεί βασικό ανασταλτικό παράγοντα για την ανάληψη επενδυτικού ρίσκου από τον ιδιωτικό τομέα. Προκαλεί ανησυχία στις αγορές, αποτρέπει υποψήφιους επενδυτές, παγώνει επιχειρηματικά σχέδια και πρωτοβουλίες.

Υπάρχουν κάποιοι που υποβαθμίζουν το πρόβλημα ή ακόμα και λοιδороύν την ανησυχία της αγοράς για την εικόνα που δίνει η χώρα προς τη διεθνή επενδυτική κοινότητα. Κάνουν τεράστιο λάθος. Για να προχωρήσει επιτέλους μπροστά η ελληνική οικονομία, χρειάζεται

κεφάλαια. Χρειάζεται επενδυτές οι οποίοι θα τα εμπιστευθούν στη χώρα για να στηρίξουν την παραγωγή, την απασχόληση, τα εισοδήματα.

Και αυτοί οι κάποιοι δεν βρίσκονται μόνο στην Ελλάδα. Βρίσκονται και στην κορυφή της πυραμίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και μιλά καθαρά για τη γερμανική κυβέρνηση που ηγείται της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε το θέλουμε είτε όχι. Η στάση της μπορεί να χαρακτηριστεί αν όχι ως εχθρική, τουλάχιστον ως μη φιλική προς τη χώρα μας. Η γερμανική κυβέρνηση είναι αυτή που απαιτεί να κάνει η χώρα μας ό,τι αυτή δεν κάνει στη δικής της. Γιατί και η Γερμανία αποδεδειγμένα -και αυτό το λένε όλοι οι οικονομικοί αναλυτές- έχει ανάγκη μεταρρυθμίσεων, αλλά η κυβέρνηση της κυρίας Μέρκελ δεν τις προωθεί εξαιτίας του πολιτικού κόστους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι αλλαγές στο ασφαλιστικό που έχουν ψηφιστεί στη Γερμανία για αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης, αλλά έχουν μετατεθεί στις καλένδες. Από την Ελλάδα όμως τα απαιτούν όλα και άμεσα. Προφανώς για να στρέψουν αλλού τα βλέμματα, για να καλύψουν τις δικές τους καθυστερήσεις και αδυναμίες.

Να σας δώσω και ακόμα ένα παράδειγμα. Από το δικό μας σπίτι. Απαιτούν από την Ελλάδα αλλαγές στην επιμελητηριακή νομοθεσία. Όταν όμως προτάθηκε από την επιμελητηριακή κοινότητα να ακολουθηθεί στη χώρα μας το γερμανικό μοντέλο, η τρόικα είπε όχι. Αυτό λέγεται παραλογισμός. Απευθύνουμε, λοιπόν, έκκληση προς όλες τις κατευθύνσεις.

Ζητούμε από τους εκπροσώπους των δανειστών μας – και κυρίως από τους Ευρωπαίους Εταίρους μας, να σεβαστούν στο κρίσιμο αυτό σημείο την προσπάθεια του ελληνικού λαού. Να πάψουν να δυναμιτίζουν την πορεία σταθεροποίησης και ανάκαμψης της οικονομίας με αδιάλλακτες και υπερβολικές απαιτήσεις.

Κυρίως, όμως, ζητούμε ανάλογο σεβασμό και υπευθυνότητα από τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας. Πρέπει να πείσουμε τους εταίρους μας, τις αγορές, τους επενδυτές, ότι η έξοδος από την ύφεση και την επιτήρηση δεν θα σημάνει επιστροφή στο χρεωκοπημένο μοντέλο του χθες. Δεν θα σημάνει επιστροφή στην προ κρίσης «κανονικότητα»: των παροχών με δανεικά, της χαμηλής ανταγωνιστικότητας και της ανύπαρκτης παραγωγής.

Αυτό που ζητά σήμερα η επενδυτική κοινότητα, η αγορά, αλλά και η ελληνική κοινωνία – μετά από πέντε εφιαλτικά χρόνια - είναι να δει ότι η Ελλάδα θα συνεχίσει να βαδίζει σε σταθερό έδαφος.

Χρειάζεται, λοιπόν, προσεκτικός σχεδιασμός. Χρειάζονται αποτελεσματικές πολιτικές.

Για να διασφαλίσει βιώσιμα δημοσιονομικά μεγέθη και για να αποκαταστήσει τις απώλειες που προκάλεσε η κρίση, η Ελλάδα χρειάζεται μέσο ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης γύρω στο 3% στα επόμενα χρόνια. Ο στόχος αυτός απαιτεί την ανάδειξη ενός νέου παραγωγικού υποδείγματος, το οποίο θα στηρίζεται στις δυνάμεις του ιδιωτικού τομέα.

Θα εστιάζει λιγότερο στην κατανάλωση και περισσότερο στην παραγωγή και την εξωστρέφεια: σε νέες επενδύσεις, στην ανάπτυξη διεθνώς εμπορεύσιμων και ανταγωνιστικών αγαθών και υπηρεσιών, στην καινοτομία, στην αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας.

Το τελικό σχέδιο προϋπολογισμού που κατατέθηκε στη Βουλή, προβλέπει για το 2015 αύξηση του ΑΕΠ κατά 2,9%, με ώθηση κυρίως από την ενίσχυση των επενδύσεων και την αύξηση των εξαγωγών.

Η στόχευση είναι σωστή. Για να μη μείνει, όμως, στα χαρτιά απαιτεί τη διασφάλιση ορισμένων βασικών προϋποθέσεων. Απαιτεί απομάκρυνση εμποδίων και ενίσχυση των κινήτρων για τους επενδυτές. Απαιτεί, κυρίως, ένα σταθερό οικονομικό και πολιτικό περιβάλλον.

Σε επίπεδο νομοθετικών πρωτοβουλιών, δεν μπορούμε παρά να αναγνωρίσουμε μια σειρά από θετικές κινήσεις που έγιναν το προηγούμενο διάστημα: όπως π.χ. το νέο πλαίσιο για τα logistics και τα νέα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, που αποτελούν σημαντικά βήματα εκσυγχρονισμού, αλλά και η ρύθμιση για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές σε Δημόσιο και ασφαλιστικά ταμεία.

Όμως, παρατηρούνται ακόμη καθυστερήσεις σε κρίσιμα πεδία: όπως π.χ. η αναβάθμιση της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης, η επιτάχυνση της διαδικασίας απονομής δικαιოსύνης κ.ά. Επίσης, το φορολογικό περιβάλλον για τις επιχειρήσεις εξακολουθεί να είναι υφεσιακό, κυρίως εξαιτίας των συνεχών αλλαγών και της ρευστότητας που το χαρακτηρίζουν.

Υπάρχουν, όμως, πρόσθετες δυσκολίες που πρέπει να συνεκτιμηθούν, όπως το υψηλό κόστος δανεισμού ειδικά για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αλλά και το υψηλό κόστος της ενέργειας που καθηλώνει την ανταγωνιστικότητα της εγχώριας βιομηχανικής παραγωγής.

Με αυτά τα δεδομένα, η θέση της αγοράς – η θέση που εκφράζουμε και από αυτό το βήμα, ως εκπρόσωποι του επιχειρηματικού κόσμου – είναι σαφής. Για να διατηρηθεί και να επιταχυνθεί η ανάπτυξη που επιτεύχθηκε φέτος, για να διασφαλιστεί η έξοδος από την ύφεση, χρειάζονται δύο πράγματα: πολιτική σταθερότητα και συνέχιση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων στην οικονομία και στο κράτος.

Οι ελληνικές επιχειρήσεις, με δύσκολη προσπάθεια όλα αυτά τα χρόνια, εξακολουθούν να υποστηρίζουν το σύγχρονο, το αξιόπιστο πρόσωπο μιας παραγωγικής Ελλάδας.

Στην ίδια κατεύθυνση ζητούμε και από τον πολιτικό κόσμο να αναλάβει τις ευθύνες του».